

Nagy Lengyel-siker Parisban

'NINOTSCHKA' MINT SZINDARAB IS CSATÁT NYERT

Irta: JÁVOR LÁSZLÓ

Páris, 1950. április

A párisi színházi világ és a közönség a legnagyobb érdeklődéssel várta Lengyel Menyhért "Ninotschka" című szindarabját, amelyet az előkelő Gymnase színház mutatott be.

Lengyel Menyhért ugyanis a hasonló című filmtémájából — melyből Lubitsch az emlékezetes és világhírű Garbo-filmet csinálta, — most háromfelvonásos vígjátékot írt, amelynek francia nyelvű világbemutatója most zajlott le — óriási sikerrel.

Ez a nevezetes előadás mindenképpen érdekes volt magyar szempontból.

"Melchior" Lengyel volt az első magyar író, aki szóhoz jutott Párisban abban az időben, amikor is a francia írók uralták nemcsak Páris, hanem az egész világ színpadait. Melchior Lengyel, a mi Lengyel Menyhértünk ekkor jelent meg és "Tájfün" című darabjával, amit a legelső francia színész, De Max játszott a Sarah Bernhardt színházban, először adott hirt és tanubizonyosságot arról, hogy az akkor színpadi és irodalmi vonatkozásban alig ismert kis Magyarországnak milyen ragyogó tehetségű drámaírói vannak.

Lengyel Menyhért nagy "Tájfün"-sikere nyitott utat ide Nyugat felé az új magyar drámának, vígjátéknak, operettnek, amelyet szeretettel fogadta a párisi közönség.

Most Lengyel visszatért a párisi színpadra olyan fogadtatással, amelyet a világhírű drámaíró neve és tehetsége megérdemel.

A színház, amelyben a darabját bemutatták, multja és nivója az elsők között áll Franciaországban. Ezek a falak között hangzottak el először Dumas "Kaméliás hölgyé"-nek szavai.

Itt játszották Balzac, Daudet, Sardou, Capus, Henry Bernstein, Marcel Pagnol, Jean Cocteau, Sacha Guitry darabjait és most ebbe a fényes sorozatba illeszkedik bele Lengyel Menyhért.

A kivülálló, aki nem él Párisban, nem is tudja, hogy ez mit jelent. És különösen mit jelent akkor, amikor ez a bemutatkozás olyan óriási, átütő siker volt, mint a "Ninotschka."

Nem volt könnyű ezt a világhírű filmet darabba dolgozni át, mert a közönség előtt minduntalan ott lebegett az összehasonlítás a filmmel, amely folyton mozgékony, változatos, szemben a színpad egy-diszletes leközöttiségével.

Nem volt könnyű a főszerepet úgy formálni színpadon, hogy felvegye a versenyt a világ legnagyobb sztárjával, Greta Garbival. Lengyel Menyhért mind a két feladatot tökéletes bravúrral oldotta meg.

Az új Lengyel-komédiakarakterei talán még élettebteljesebbek a színpadon, mint a filmen voltak. A darab az elejétől végig olyan színes, mulatságos, hatásos, hogy a közönség ki nem fogy a tapsokból.

A főszereplő pedig, aki élete első igazán nagy szerepét játsza, olyan nagy tehetség, aki győzelmesen veszi fel a harcot a film Garbojával. Ma mindenki Sophie Desmarets-ről beszél Párisban.

Érdekes, hogy a szereplők között mindenki, három kivételével orosz dialektussal beszél franciául.

A három kommisszárus közül az első O'Brady, ismert francia színművész, írlandi neve mögött a pesti színpadok egykori ifja, Abel Frigyes rejtőzik, aki tökéletesen beszél franciául, úgy, mint egy született párisi. A kommisszár-trió második tagja, Seldov sem Varseillesben született. Valódi orosz. Az érdekességek között nem hagyhatjuk szó nélkül azt, hogy a színészek valódi szláv karakterek voltak, anélkül, hogy ezt olcsó külsőségekkel hangsúlyozták volna.

A vígjáték, úgy mint a film, megőrizte a Lengyel-i mély satírárt, feloldva az emberi fonákságokat főlényes humorral.

Nagy Lengyel-siker Parisban

'NINOTSCHKA' MINT SZINDARAB IS CSATÁT NYERT

Irta: JÁVOR LÁSZLÓ

szágnak milyen ragyogó tehetségű drámairól vannak.

Lengyel Menyhért nagy "Tájfün'-sikere nyitott utat ide Nyugat felé az új magyar drámának, vigjátéknak, operettnek, amelyet szeretettel fogadta a párisi közönség.

Most Lengyel visszatért a párisi színpadra olyan fogadtatással, amilyent a világhírű drámairó neve és tehetsége megérdemel.

A színház, amelyben a darabját bemutatták, múltja és nivója az elsők között áll Franciaországban. Ezek a falak között hangzottak el

val. Ma mindenki Sophie Desmaretst-ről beszél Párisban.

Érdekes, hogy a szereplők között mindenki három kivételével orosz dialektussal beszél franciául.

A három kommisszárus közül az első O'Brady, ismert francia színművész, írlandi neve mögött a pesti színpadok egykori ifja, Abel Frigyes rejtőzik, aki tökéletesen beszél franciául, úgy, mint egy született párisi. A kommisszár-trió második tagja, Seldov sem Varseillesben született. Valódi orosz. Az érdekességek között nem

A francia fordító, Marc-Gilbert Sauvajou, kitűnő munkát végzett.

Az igazán forró színházi est fényét emelte, hogy megjelentek a francia színházi világ hírességei, akik között tüntetően tapsolt a "nemzet Mórica," Maurice Chevalier.

Francia színházi tradíció szerint az előadás végén a szerző nem jelenik meg a függöny előtt, csak a főszereplő bejelenti, hogy "ezt a darabot, amelyet ma este

láttunk, Melchior Lengyel írta . . ."

Óriási taps követte a bejelentést. Utána a kulisszák mögött beszéltünk a világhírű szerzővel, aki meghatottan, póz nélkül mondotta "Az Ember" párisi munkatársának:

— Ugy érzem magamat, mint aki hosszú vándorlás után visszatért — hazatért a színpadra. És pedig ifjuságom első nagy sikerének városába, Párisba . . .

